

Kjøbstæderne. Man har vel meent, at der ikke, fordi det nu blev lettere for Folk at vinde Afgang til saadan Næring paa Landet end hidtil, vilde komme flere Handeler af denne Art der, men jeg maa ligeover herfor henlede Opmærksomheden paa, hvad der allerede er blevet ytret ved første Behandling — jeg troer, af den ærede Ordfører —, at det har vist sig, at adskillige Handelsbetablissementer paa Landet hidtil ikke have kunnet betale sig, fordi der ikke var knyttet Net til Brændeviinshandel til dem, men at de, naar de faae denne Net, ville kunne betale sig. Forholdet stiller sig i Virkelighed efter min Overbeviisning saaledes, at, saalænge den Slags Etablissementer ikke have Net til Brændeviinshandel, have de ikke Synderligt at betyde, men at der, naar der gives dem Net til ogsaa at drive denne Handel, aldeles Intet er iveien for, at der vil komme langt flere af dem. — Den høitærede Indenrigsminister har dernæst ligeoverfor Forlaget under Nr. 12 fremhævet, at Afgiftsforholdet bør være eens overalt, og at der ingen Forskjel bør være. Ja, dette er ganske rigtigt, mine Herrer, men hvorledes er Forholdet i saa Henseende da nu? Er det nu eens over hele Landet? Nei, slet ikke. Forholdet stiller sig jo nu netop saaledes, at den Recognition, som erlægges for et Næringsbeviis, i Kjøbenhavn heelt tilfalder Statskassen og paa Landet heelt Kommunekassen, imedens i Kjøbstæderne kun det Halve tilfalder disse, hvormod den anden Halvdeel gaaer til Statskassen eller til Embedsmændenes Lønning, hvilket jo kommer ud paa det. Dette er den Lighed, som man siger, at der nu er tilstede, men det er dog i Virkeligheden ingen Lighed. Kjøbstæderne staae i denne Henseende som i andre Retninger paa et extraordinært Standpunkt og ere ikke ligeberettigede med de andre Dele af Landet. Det maa derhos bemærkes, at det foreliggende Lovforslag end og uden videre vil bringe Sognecommunerne en betydelig Fordeel. Som Forholdet hidtil har været, er der jo nemlig blevet meddeelt

circa 100 Bevillinger om Næret til Brændeviinshandel paa Landet, og det er altsaa neppe for meget at antage, naar man kjender den ivrige Stræben, som der har været for at faae slige Bevillinger, at der for Fremtiden paa Landet vil blive udstedt 200 Næringsbeviiser paa denne Handel om Næret. Naar man vedtager Lovforslaget, som det foreligger fra Regeringens Side, vil der indkomme i Recognition for disse 200 Næringsbeviiser 150 Rd. for hver eller ialt 30,000 Rd. om Næret til Sognecommunerne, hvilken Indtægt ubetinget skal tilfalde dem heel og holden. Den foreslaaede Lov vil jo ligeledes medføre en betydelig Fordeel for Statskassen. Som jeg har tilladt mig at anføre, vil det nemlig ikke feile, at der vil komme betydelig flere Handeler af denne Art paa Landet end hidtil, og, dersom det Underændringsforslag vedtages, som jeg har været med at stille til Forlaget under Nr. 6, vil den aarlige Indtægt af 200 Brændeviinshandeler, sat til 40 Rd. af hver, blive ialt 8,000 Rd. Ligeover herfor troer jeg at turde fremhæve, at, dersom man indrømmer Kjøbstæderne Halvdelen af de aarlige Afgifter dersteds, som nu ifølge Næringslovens § 72 tilfalde Statskassen, ville de dert see et Equivalent, en Smødekommunen fra Rigsdagens Side, og et Vidnesbyrd om, at denne vil gjøre Noget for den og søge at bringe det dertil, at de kunne blive ligestillede med Landet ogsaa i dette Forhold.

Sonne: Da Tiden er saa langt fremrykket, skal jeg nøies med aldeles at henholde mig til, hvad den ærede sidste Taler har anført, og iøvrigt frasalbe Ordet.

Krieger: Det kan dog ikke modsiges, at dersom det Forslag vedtages, som af Udvalget er stillet under Nr. 12, da vil der med Hensyn til den i samme omhandlede Afgift fremkomme en ikke tilbørlig Forskjel mellem Kjøbstæderne udenfor Kjøbenhavn paa den ene Side og Kjøbenhavn og Landet paa den an-